

Η αντιδραστική εξίσωση κομμουνισμού - ναζισμού, όπλο της ΕΕ για την επίθεση στον κόσμο της εργασίας, την ειρήνη και τα δημοκρατικά δικαιώματα

Η σημερινή διεξαγωγή Διεθνούς “Συνεδρίου” στο Ταλίν, από την εσθονική προεδρία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, για τα θύματα του ναζισμού και του κομμουνισμού στο πλαίσιο της, από 2009, απόφασης του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου να ορίσει την 23η Αυγούστου ως ημέρα αφιερωμένη στα θύματα «των ολοκληρωτικών και αυταρχικών καθεστώτων» είναι μία **θρασύτατη πρόκληση** για κάθε αντιφασίστα.

Αυτή η εκδήλωση, στην επέτειο μάλιστα της έναρξης της μάχης του Στάλινγκραντ (23/8/1942), εντάσσεται στις εντεινόμενες και σχεδιασμένες προσπάθειες εξίσωσης του κομμουνισμού με το ναζισμό που στηρίζεται από επιτελεία της ΕΕ. Και οργανώνεται από την κυβέρνηση μιας χώρας που θεωρεί ημέρα **εθνικού πένθους** την **22/9/1944**, που τα Σοβιετικά στρατεύματα απελευθέρωσαν την Εσθονία από τους ναζί, στους οποίους δεν κρύβει τη συμπάθειά της. Μιας χώρας - υβρίδιου του Δ.Ν.Τ. και της καταστροφικής κοινωνικής του πολιτικής.

Σε αυτή τη “**δημοκρατική**” χώρα της ΕΕ, λοιπόν, είναι που το κράτος **διώκει το Κομμουνιστικό Κόμμα, απαγορεύει τα κομμουνιστικά σύμβολα, διώκει τους αντιφασίστες βετεράνους και ταυτόχρονα τιμά με κάθε επισημότητα όσους συμμετείχαν στις εσθονικές λεγεώνες των «Ες-Ες».**

Λίγες μέρες μετά τις ναζιστικές προκλήσεις και τη δολοφονία της αντιφασίστριας Χέδερ στο Σάρλοτσβιλ των ΗΠΑ και λίγες μέρες πριν την 4η επέτειο της δολοφονίας του **Παύλου Φύσσα** από τα Τάγματα Εφόδου της ναζιστικής Χρυσής Αυγής, **η ΕΕ του ρατσισμού και της ξενοφοβίας** και η ακροδεξιά πολιτική ηγεσία των ΗΠΑ υπό τον **Τραμπ**, επιχειρούν να αναβιώσουν την αντιδραστική θεωρία “**των δύο άκρων**”.

Στόχος τους, να “**ξαναγράψουν την Ιστορία**” για να “**ξεπλύνουν**” τη **ναζιστική θηριωδία του τότε και του σήμερα** μέσω της εξομοίωσής της με το απελευθερωτικό όραμα του κομμουνισμού, 100 χρόνια από την Ρώσικη Επανάσταση, και της αντιναζιστικής, αντιρατσιστικής και αντικαπιταλιστικής δράσης σε όλο τον πλανήτη.

Δεν είναι άλλωστε τυχαίο, που ο Τραμπ θεώρησε το αντιφασιστικό κίνημα υπεύθυνο για τη δολοφονία της αντιφασίστριας Χέδερ γιατί η παρουσία του προκάλεσε τους φασίστες φίλους του και στην Ελλάδα όλος ο επίσημος συρφετός εξαπολύει επιθέσεις στο αντιφασιστικό κίνημα και την αριστερά γιατί «**δεν καταδικάζουν τη βία απ’ όπου και αν προέρχεται**».

Η **εξίσωση του Χίτλερ, και των σημερινών νοσταλγών του, με τους αντιφασίστες και την αριστερά**, του τότε και του σήμερα, είναι χυδαία προσβολή στην ιστορική μνήμη. Το **Ολοκαύτωμα των Εβραίων, των αριστερών, των τσιγγάνων, των ομοφυλόφιλων** και όλων όσοι δεν χωρούσαν στη ναζιστική θεωρία της φυλετικής καθαρότητας, δεν έχει ισοδύναμο με οποιοδήποτε άλλο έγκλημα της ιστορίας. Αυτή η ναζιστική θηριωδία γεννήθηκε και υποστηρίχτηκε από την αστική τάξη της Γερμανίας και πολλών άλλων ευρωπαϊκών χωρών στη δεκαετία του 30.

Η άρνηση της κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ να συμμετέχει φέτος στο “Συνέδριο” του Ταλίν (πέρυσι είχε συμμετάσχει στο αντίστοιχο στη Σλοβακία), δεν μπορεί να “**ξεπλύνει**” τις ντροπές της. Δεν ξεχνάμε ούτε την οικονομική της πολιτική και την ταύτισή της με την τρόικα, ούτε το **Καστελόριζο, τη ρατσιστική συμφωνία με ΕΕ και Τουρκία, τα στρατόπεδα συγκέντρωσης των μεταναστών**, την αghαστή

συνεργασία της με τον Τράμπ και πολλά άλλα.

Και βέβαια το σκεπτικό ότι η διοργάνωση του συνεδρίου *“παρεκκλίνει”* από την πολιτική της Ε.Ε., όταν είναι στον καθένα γνωστό ότι ο πυρήνας της πολιτικής του πολέμου, του ρατσισμού και της εκμετάλλευσης που ανοίγει τον δρόμο στον φασισμό πηγάζει από όλα τα οικονομικά και πολιτικά της επιτελεία και υπηρετεί τον αντικομμουνισμό, επιχειρεί άλλη μία φορά να εξωραΐσει την Ε.Ε. και να δημιουργεί αυταπάτες και σύγχυση για τον πολιτικό της ρόλο.

Ο πραγματικός αντίπαλος του ναζισμού δεν είναι η Ε.Ε., οι κυβερνήσεις και οι θεσμοί αλλά η συντριπτική πλειοψηφία του κόσμου που σιχαίνεται τους ναζί. **Η αντικαπιταλιστική αριστερά είναι το πολιτικό στήριγμα στον αγώνα** ενάντια σ’ αυτούς και στο σύστημα της λιτότητας και του ρατσισμού που τους υποθάλπει επιδιώκοντας να ρίξει τα βάρη για το ξεπέραςμα της κρίσης του στον κόσμο της εργασίας.

Στα 100 χρόνια από την Ρώσικη Επανάσταση συνεχίζουμε να αγωνιζόμαστε για την **ανατροπή αυτού του σάπιου συστήματος, για να ανοίξουμε το δρόμο για μια κοινωνία χωρίς ανθρώπινα θύματα** που τα γεννάει ο φασισμός, ο ρατσισμός, ο πόλεμος, η εκμετάλλευση και η καταπίεση.

